

Consens: Legile Justiției

20 noiembrie 2017

Atelierul tematic 6 — Gestionarea carierei

Întrebările

- Cum asigurăm standarde etice comune pentru magistrați, având în vedere valorile profesionale comune, precum imparțialitatea și integritatea?
- Pe baza căror criterii ar trebui să decidem dacă drepturile specifice magistraturii pot fi extinse asupra altor categorii de personal și care ar fi acele categorii?
- Pe baza căror criterii ar trebui să decidem dacă este necesară consilierea de etică pentru magistrați?
- Ce criterii de evaluare (de la întârziere la program până la probitate profesională) pot fi folosite încrucișat, atât de managerii de resurse umane din instanțe și parchete, cât și de inspectorii judiciari?
- Cum se poate asigura standardizarea evaluării, atât în caz de promovare, cât și în caz de retrogradare?
- [nu mai e relevant] După ce criterii decidem dacă este justă salarizarea în funcție de poziția ocupată sau în funcție de rangul de jurisdicție?

Problemele

Față de [proiectul MJ](#) din 30 august, care avea 54 de propuneri cu înrăurire directă asupra gestionării carierei magistraților, proiectele parlamentare din 31 octombrie privind [Legea 303](#), [Legea 304](#) și [Legea 317](#) mai conțin doar 18 astfel de propuneri. (De exemplu, s-a renunțat la modificarea [art. 45](#) din Legea 303, cu salarizarea în funcție exclusiv de postul ocupat, în loc de gradul obținut prin promovare.) Pe substanță, modificările pot fi operaționalizate și internalizate în sistemul de justiție, necesitând doar mici ajustări cu privire la procedurile de promovare în funcții de conducere. Concret, dincolo de subiectele explorate în celelalte ateliere tematice, controversate pot apărea cu privire la limitarea dreptului CSM de-a accepta propunerile MJ pentru funcțiile de procuror general și cele de procurori-șefi ai Direcțiilor specializate din PÎCCJ, cu privire la segregarea activității CSM pe cele două Secții (pentru judecători și procurori), respectiv cu privire la înființarea DIISJP și răspunderea materială pentru erori judiciare. Dar, dincolo de aceste modificări, pe a căror oportunitate se poate pronunța doar legiuitorul, propunerea de reglementare atinge valori precum imparțialitatea și integritatea magistraților: În noua formulare a art. 40, alin. 1, lit. q și alin. 2, lit. q din Legea 317, apare imposibilitatea adoptării unui Cod deontologic comun judecătorilor și procurorilor.

Efectele posibile

Deși teoreticienii eticii profesionale consideră că un [Cod deontologic](#) trebuie adoptat de o asociație profesională, nu de o autoritate publică, observăm că segregarea CSM pe Secții face cu atât mai dificilă coordonarea eforturilor de-a avea standarde etice comune între judecători și procurori, cu privire la imparțialitatea și integritatea magistraților. Separarea de facto a CSM în cele două Secții goleşte de conținut principiul constituțional al colegialității dintre magistrații aleși în CSM, respectiv contravine intenției legiuitorului constituțional ([art. 133 și 134](#)) ca reprezentanții societății civile să aibă un cuvânt de spus în deciziile colegiale ale CSM care nu au legătură cu domeniul răspunderii disciplinare. Nu în ultimul rând, prin extinderea unor drepturi specifice magistraturii către profesii/funcții din afara autorității judecătorești, care nu sunt ținute și de respectarea aceluiași standarde de etică, se pot dilua încrederea în magistrați și autoritatea magistraților în fața justițiabililor.

Anexă

Extrase din analiza Funky Citizens cu privire la Legile 303, 304 și 317/2004:

- de la art. I, pct. 32
- de la art. I, pct. 35 până la pct. 38 (inclusiv)
- de la art. I, pct. 51 până la pct. 57 (inclusiv)
- de la art. I, pct. 92bis până la 98bis (inclusiv)
- de la art. II, pct. 17
- de la art. III, pct. 15bis până la pct. 20 (inclusiv)
- de la art. IV
- de la art. X